

γρηγοροχόρταστος ἐπίθ. ἐνιαχ. γρηγορουχόρταστους
Θράκ. (Γανόχ. Καλαμ.) Μακεδ. (Σέρρ.) γληγοροχόρταστος
Σύρ. Χίος — Λεξ. Βάιγ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ή γ ο ρ α καὶ τοῦ ἐπιθ. χ ο ρ τ α σ τ ό ς
(χ ο ρ τ α ί ν ω. Ὁ τύπ. γ λ η γ ο ρ ο χ ό ρ τ α σ τ ο ς καὶ
παρὰ Σομ.

Ὁ ταχέως χορταζόμενος, ὁ ἀψίκορος ἐνθ' ἄν.: Τέτοιον
γληγοροχόρταστον ἄνθρωπον δὲν εἶδαν τὰ μάτια μου· πρὶν
ἀρχίσῃ τῇ δουλειᾷ, τῇ βαρεῖται κιόλας Χίος.

γρηγορῶ Ἑρεικ. Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. (Μόδ. κ.ά.) Προπ.
(Πάνορμ.) — I. Βενιζελ. Παροιμ.² 108, 58 — Λεξ. Περιδ.
γρηγορῶ Μακεδ. (Καταφύγ.) γληγορῶ Ἀντίπαξ. Ἑρεικ.
Ἡπ. (Μαργαρ. Σούλ.) Κέρκ. (Αὐχιδόν. Καρουν. Κασσιόπ.)
Κρήτ. (Πεδιάδ.) Κύπρ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Πόντ. (Οἶν.
Σούρμ.) — Γ. Καλοσγ., Προμηθ. δεσμ., 57, Κ. Κρυστάλλ.,
Ἑργ. 2, 37 γληγορῶ Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. γληγορῶ Ἑρεικ.
Ἡπ. Κύπρ. Λευκ. Μαθράκ. Ὁθων. Ρόδ. ληγορῶ Πόντ.
(Κερασ.) ἀγληγορῶ Ἡπ. Πόντ. (Κοτύωρ. Σταυρ. Χαλδ.)
ἀγληγορῶ Μακεδ. (Κοζ.) Στερελλ. ἀγληγορῶ Πόντ. (Ἱμερ.
Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀληγορῶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ.
Σταυρ. Χαλδ.) ἐληγορῶ Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ.) ὀγλη-
γορῶ Πόντ. (Σταυρ. Χαλδ.) ὀγληγορῶ Πόντ. (Ἱμερ.) ὀλη-
γορῶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.)

Τὸ Ἑλληνιστ. ρ. γ ρ η γ ο ρ ῶ. Ὁ τύπ. γ λ η γ ο ρ ῶ
καὶ εἰς Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν., Ε 3835 (ἐκδ. I. Lambert)
«δράσσω, κρατῶ, σηκώνω τον, βλέπω τον, γληγορῶ τον»
καὶ εἰς Ἑπαιν. γυναικ., στ. 1179 (ἐκδ. K. Krumbacher, σ.
411) Οἱ ἄνδρες των ἀνὰ ἀποθάνουν γληγοροῦσα | καὶ ἄλλο
δὲν ἐπεθυμοῦσα. Ὁ τύπ. γ λ η γ ο ρ ῶ καὶ εἰς Ἑρωτόκρ.,
Α 1813 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.)

1) Σπεύδω, ταχύνω, βιάζομαι ἐνθ' ἄν.: Γρηγοράτε -
γρηγοράτε νὰ τσοῦ φτάκουμε Ἑρεικ. Γληγοράτε νὰ πάρουμε
πετρόγιο· πὸ τὸ μαγαζί, τί δὲν ἔχομε γιὰ τὴ λάβα (πετρόγιο
= πετρέλαιον, τί = διότι) Ὁθων. Γρηγοράτε Προπ. (Πά-
νορμ.) Γληγορᾷστι νὰ μὴ πάρῃτι (σπεύσατε, ἐλᾷτε νὰ μὲ
πάρτετε) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Τριχᾷτι, γληγορᾷτι (τρεχᾷτε,
βιαστῇτε) Θράκ. Γληγορᾷστε (κάμετε γρήγορα) Ρόδ. Ἀγλη-
γορᾷτι, μᾶρ', σκούζ', νιρὸ, μᾶρ', φέρ' τι νιρὸ Μακεδ. (Κοζ.)
Ἀγληγόρεσον (βιάσου) Πόντ. Νὰ εἶξεν ὀγληγορέσ'ν, θὰ
ἐπρόφτανεν ἄτον (ἂν ἐσπευδε, θὰ τὸν ἐπρόφθανε) Πόντ.
(Χαλδ.) Τ' ἀλληγορεῖς ντὸ ἐν'; (διατί βιάζεσαι;) Πόντ. (Κο-
τύωρ.) Ἐ, καλόν, ἄε' ρυτὰ πὲ ἄτο, γιατί ἐληγορῶ (ἔ, καλὰ
πὲς το λοιπὸν γρήγορα, διότι βιάζομαι) Πόντ. (Τραπ.) Πολ-
λὰ ἐληγόρεσα, ἅμα 'κὶ ἐπρόφτασα (ἔσπευσα γρήγορα, ἀλλὰ
δὲν ἐπρόφτασα) αὐτόθ. Ἐληγὸρ' καὶ σοῦκ', ἄς πᾶμε (βιά-
σου καὶ σῆκω, ἄς πᾶμε) αὐτόθ. Γληγοράτε, φεύκετε τζ' ἐν'
νὰ ῥτη ὁ δράκος νὰ σᾶς φάῃ Κύπρ. || Παροιμ.

Ὁ Γληγόρης ἐγληγόρα κὶ ὁ Μελέτης ἐμελέτα
κὶ ὁ Γληγόρης τὴν ἐπῆξε τοῦ Μελέτη τῇ γυναῖκα
(ὁ δραστήριος ἐπικρατεῖ τοῦ ἀναβλητικοῦ καὶ νωθοῦ)
Κρήτ. (Πεδιάδ.) Ἡ παροιμ. κ.ά. Ἡ τζούνα ὄνταν ἐλη-
γορῇ, στραβὰ ποιεῖ τὰ παιδιὰ τ'ς (ἡ σκύλλα ὅταν βιά-
ζεται, κάνει τὰ παιδιὰ τῆς στραβὰ, τὸ ἐν σπουδῇ γενόμενον
ἔργον ἔχει ἐλλείψεις) Πόντ. II' ἐληγορεῖ ν' ἀρχοντύν', συνερᾷ
τὴν ἐφτωδεῖαν (ὅποιος σπεύδει νὰ πλουτήσῃ, συναντᾷ τὴν
πτωχείαν) Πόντ. (Τραπ.) II' ἀγληγορεῖ πολλά, ἀργῶς ἀπο-
μέν' (ὅποιος βιάζεται πολὺ, μένει πίσω) Πόντ. (Ἱμερ.) ||
Ἄσμ.

Φορέσ'τ' ἀτεν, σκεπᾶσ'τ' ἀτεν, ἐμεῖς ἀγληγοροῦμε
καὶ τὸ τδατίρ'ν ἀτ'ς ἐν' μικρόν κὶ ἀπέσ' πα κ' ἐχωροῦμε

Πόντ. (Ἱμερ.)

Κ' ἐν καὶ ντὸ ἀλληγορεῖς περμέσον, χάιτ' ἄς πᾶμε,
ἐγὼ μπαίνω, ἐγὼ βγαίνω καὶ παίρνω τὸ τδακούτδῃ σ'
(περμέσον = περίμενε, τδακούτδῃ = σφυρὶ) Πόντ. || Ποίημ.
Δὲ γληγορᾷς λοιπὸν νὰ τὸν ἀλυσσοδέσῃς;

Γ. Καλοσγ., Προμηθ. δεσμ., 57. 2) Μέσ. προσπαθῶ νὰ τε-
λειώσω ἔργον τι Πόντ. (Ἱνέπ.): Ἄσμ.

Υἱέ μου, τί ἐσπούδιαξες καὶ τί ἀγληγορεῖς;

γρηγορωσύνη ἡ, Ἡπ. (Ἀρτοπ.) Θράκ. (Σουφλ.)
Ἰων. (Σμύρν.) Κάλυμν. Κέρκ. (Συναρᾷδ.) Κρήτ. (Μόδ.
Νεάπ. κ.ά.) Κύθηρ. Κωνπλ. Νάξ. Πελοπν. (Βραχν. Ξε-
χώρ.) Σκυρ.— I. Βενιζελ., Παροιμ.² 92, 1 Α. Οἰκονομίδ.,
Τραγούδ. Ὀλύμπ., 141. γληγορωσύνη Θήρ. (Οἶα) Κρήτ.
(Ἀγίος Γεώργ. Νεάπ. Ρέθυμν. κ.ά.) Λευκ. (Φτερν.) Μῆλ.
Παξ.— I. Πολέμ., Χειμῶνανθ.², 111 Γ. Στρατήγ., Τὶ λὲν
τὰ κύμ., 68 Ε. Φραντζεσκ., Ἀριάδν., 50— Λεξ. Βάιγ. γλη-
γορουσύν' Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γληγορωσύνη Κῶς (Καρδάμ.) Πόντ.
(Ἱνέπ.) Ρόδ. (Σάλακ.) Σίφν. Χίος (Καστρ.) ἐληγορωσύνᾳ
Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) ἐληγορωσύν' Πόντ. (Ὁφ.) ὀγληγο-
ρωσύνῃ Κρήτ. (Νεάπ.) — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

Τὸ ἀμάρτ. Βυζαντ. γ ρ η γ ο ρ ω σ ύ ν η, τὸ ὅποῖον πι-
στοῦται ἐκ τοῦ ἐπίσης Βυζαντ. τύπ. γ λ η γ ο ρ ω σ ύ ν η,
διὰ τὸ ὅπ. βλ. Γαδάρ. διήγ., στ. 232. (ἐκδ. Wagner, σ. 131)
«ὁμοιάζω τὸν πατέρα μου κ' εἰς τὴν γληγορωσύνη».

Ταχύτης, σπουδῇ ἐνθ' ἄν.: Νὰ 'χα τὴ γληγορωσύνη σου
δὲν ἤθελ' ἄλλο τίς Μῆλ. Μὲ τὴ γληγορωσύνη ἀπού 'χει
δὰ ξημερωθῇ 'ς τὴ στράτα κὶ ἄς πηγαίνει καὶ κοδὰ Κρήτ.
(Ἀγίος Γεώργ.) Τέτω γληγορωσύνη δὲ τ'ν ἔχει καμίνια
Λευκ. (Φτερν.) Κανένας ἐν δοῦ βγαίνει 'ς τὴ γληγορωσύνη
Κῶς (Καρδάμ.) Ἀς σὴν ἐληγορωσύνᾳν ἀτ' ντ' ἐφτάει 'κὶ
ξέρ' (ἀπὸ τὴν σπουδὴν του, ἀπὸ τὴν βίαν του, δὲν ξέρει τί κά-
νει) Πόντ. (Τραπ.) || Παροιμ. φρ.

Ὡ καμένη κοπροσύνη, | νὰ 'σουνε γληγορωσύνη!
(πόσον θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ εἶναι ἐργατικὸς ὁ ὀκνη-
ρὸς) Σίφν. || Γνωμ.

Ἡ γι-ἀγάτη θέλει φρόνεψη, θέλει ταπεινοσύνη,
θέλει λαγοῦ προπατηξιά, θέλει γληγορωσύνη

Κρήτ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Ἄσμ.

Χίλιους σκότωσα κὶ ἀκόμη δυνὸ χιλιάδες
κ' ἓνας μῶφυγε κ' ἐκεῖνος λαβωμένος,
πού 'χει αὐτοῦ φτερά, λαγοῦ γληγορωσύνη

Πόντ. (Ἱνέπ.) || Ποίημ.

Κέρατα ἔδωκε ὁ Θεὸς γιὰ δύναμη 'ς τὰ βόδια,
γληγορωσύνη 'ς τοὺς λαγούς καὶ δόντια 'ς τὰ λιοντάρια
I. Πολέμ., Χειμῶνανθ.², 111.

Σὲ νέφη ἢ βράχους σὰν μ' αὐτοῦ πετᾷ γληγορωσύνη,
'ς τὸ κύμα ὡς κύκνος κολυμπᾷ περήφανος κὶ ἀργός

Γ. Στρατήγ., Τὶ λὲν τὰ κύμ., 68. Συνών. γ ρ η γ ο ρ ᾶ δ α,
γ ρ η γ ο ρ η μ ᾶ δ α, γ ρ η γ ο ρ ε ᾶ, γ ρ η γ ο ρ ὅ τ η,
σ β ε λ τ ᾶ δ α, σ β ε λ τ ο σ ύ ν η.

γριά ἡ, γριά Αθῆν. (παλαιότ.) Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Βρύσ.
Κονίστρ. Κύμ.) Ζάκ. Ἡπ. (Δρυμᾷδ.) Καππ. (Τσουκούρ.)
Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κορσ. Κύθηρ. Μαθράκ. Μέγαρ. Πελοπν.
(Καρδάμ. Κίτ. Λεῦκτρ. Μάν. Ξεχώρ. Οἶτυλ. Πλάτσ. Πρα-
στ.) Πόντ. (Ἱμερ. Κάρς Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ματζούκ.
Οἶν. Ὁφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.)
γραιβα Κάσ. ἐγραιβα Πόντ. (Ἱνέπ.) γραιᾷ Ἰκαρ. γραιᾷ Ἰκαρ.
Κρήτ. (Ἀποκόρ. Ρέθυμν. Σφακ. κ.ά.) Λέσβ. (Μόλυβδ. Πέτρ.
Συκαμν. Φίλ.) γριά Ζάκ. Ρόδ. Τσακων. (Βάτικ. Καστάν.

